

متن پرسش

به نام خدا و باسلام واحترام سلام خدمت استاد عزیز سوالم را با مثال شروع می کنم فرض کنیم به کارمندی بگویند شما باید کار کنید اما سر ماه ۵۰ درصد ممکن است کار شما قبول شود و به شما حقوق دهند ۵۰ درصد ممکن است به شما حقوق ندهند و یا به دانش اموزی گفته شود شما درس بخوان سعی کن خوب هم بخوانی اما ممکن است ۵۰ درصد شما قبول شوی ۵۰ درصد رد شوی آیا برای این دو انگیزه کار و درس خواندن باقی می ماند در حوزه دین در بحث خوف و رجاء در مباحث ابن جنبد فرمودید به همان میزان که ممکن است عمل قبول شود ممکن است رد شود و به اندازه ارزشی نباید بر دیگری بچربد حال فرض می کنیم کسی ارثی از پدر متشرعش به او رسیده و می خواهد خا لصانه و مخفیانه حتی از زن و بچه نیمی از آن را به راه خیر بدهد ولی ۵۰ درصد احتمال بدهد که قبول نمی شود آیا دیگر رغبتی به این کار می کند و یا نیمه شب برای عبادت بلند می شود درست است که انسان اصلا نباید روی عمل خود حساب باز کند و فقط به فضل خدا امیدوار باشد و لی چگونه می شود این همه فضل خدا و تلاش در حد توان بنده باز هم ۵۰ درصد احتمال بدهد عملش قبول نشده است پس حدیث من نزد گمان بنده ام هستم چه می شود آیا منظور از یکسانی خوف و رجاء این نیست که انسان در برآورد زندگیش و پایان کارش همیشه نگران باشد نکند کار را خراب کند و به احباط دچار شود و گرفتار عذاب خدا وند شود. و با این خوف ودر کنار آن رجاء مشغول اعمال خود باشد و لی امیدش به قبولی عمل خیلی بیشتر به رد آن باشد نه بخاطر عملش بلکه به خاطر لطف و فضل بی کران خداوند. با کمال تشکر از استاد عزیزم خدا حافظ

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: امیدواری به خدا موجب می شود که شوق انجام کار در او زنده باشد و خوف موجب می شود که معجب نشود و او را عجب فرا نگیرد و انسان گمان کند خداوند در هر حال عمل او را می پذیرد و درصدد هرچه خالص کردن عمل خود بر نیاید. موفق باشید